

עמ"י 19137/04/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

בפני כב' השופט עאטף עיילבוני

10 אפריל 2017

עמ"י 19137-04-17

העורר: פלוני (אסור בפרסום)

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

מטעם העורר: עו"ד אלון שלכטר

מטעם המשיבה: עו"ד נוח רחאל

העורר בעצמו [הובא באמצעות השב"ס]

ערר על החלטת בית משפט השלום בטבריה במסגרת מ"ת 12681-04-17

החלטה

לפני ביהמ"ש קמא הוגש כתב אישום כנגד העורר ובת זוגו במסגרתו יוחסו לעורר וזוגתו עבירות של קשירת קשר, גידול סמים, אחזקת חצרים לעישון, ואחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

על פי כתב האישום, שניים אחרים פנו לנאשמים ולאחר שסיכמו ביניהם, שני האחרים שכרו מזוגתו של העורר ומהעורר עצמו דירה ב**** שם האחרים גידלו סם מסוג קנאבוס כנגד תשלום סמי שכירות ותשלומים נוספים לעורר וזוגתו, הן

עמוד 1

עבור דמי שכירות והן עבור "שירותים" נוספים שסיפקו העורר וזוגתו כמו מסירת המפתחות לאחרים, הוספת מים במשאבות המים, ניקוי הדירה וכיוצא בכך.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של העורר וזוגתו עד תום ההליכים הפליליים נגדם, ולאחר שנשמעו טענות הצדדים, קבע ביהמ"ש קמא בהחלטתו מיום 09/04/17 כי זוגתו של העורר שוחרר לחלופה ואילו העורר יישאר לעת הזו במעצר תוך הזמנת תסקיר אודותיו אשר יבחן אם קיימת חלופה ראויה לשחרור ואם לאו.

כנגד החלטה זו מלין העורר בעררו זה ולטענתו יש להורות על שחרורו המידי של העורר ללא המתנה לתסקיר אודותיו. את עמדתו זו מבסס ב"כ המלומד של העורר הן על העובדה שזוגתו אשר חלקה בפרשה משמעותי יותר, שוחררה ללא הזמנת תסקיר וכן על הטענה כי אין כנגדו של העורר תשתית ראיתית בעוצמה מספקת שמצדיקה המשך מעצרו לצורך קבלת תסקיר.

מנגד, סבורה המשיבה כי החלטתו של ביהמ"ש קמא היא החלטה ראויה ונכונה, המבוססת על חומר חקירה ועל מסוכנותו של העורר המתבטאת בהיותו הוגה הרעיון והרוח החיה מאחורי יישומו והתממשותו של רעיון גידול הסם בדירתו ב****.

אני מוצא להדגיש כי במסגרת החלטתו של ביהמ"ש קמא, אשר סקר את חומר החקירה, נמצא כי קיימת תשתית ראיתית מספקת אשר בסופו של הליך יכולה להביא להרשעתם על פי כתב האישום הן של העורר והן של זוגתו.

ביהמ"ש קמא מצא לציין בעמ' 13 להחלטתו בשורה 7 ואילך כלהלן:

"דומה כי במקרה דנן קיימות ראיות לכאורה, אשר בבוא העת עשויות לבסס הרשעתם של המשיבים (העורר וזוגתו, תוספת שלי - ע. ע.) בעבירות המיוחסות להם. באשר לחלקו של המשיב (העורר ע.ע.), אכן, מן הראיות עולה כי המשיבה הייתה פעילה יותר מן המשיב בכל הנוגע לקשר עם האחרים, ניקיון הדירה וקבלת הכספים..." (ההדגשה הוספה).

עינינו הרואות כי ביהמ"ש קמא אשר בחן לעומק את חומר הראיות הגיע למסקנה נכונה, כי קיימת תשתית ראיתית מספקת לגבי שני הנאשמים שיש בכוחן להוביל להרשעתם בסופו של יום תוך ציון העובדה שמחומר הראיות בתיק, עולה תמונה שזוגתו של העורר הייתה פעילה יותר בקשר עם האחרים במימוש הרעיון של גידול סמים וטיפול בהם באותה דירה שכורה, וכן בכך שהכסף שולם לידיה ולא לידי העורר.

על אף העובדה שביהמ"ש קמא עצמו, מצא שחלקה של זוגתו של העורר פעיל ומשמעותי יותר מחלקו של העורר, מצא להורות על שחרורה תוך אבחנה בינה לבין העורר, אבחנה שנשמכת על כך שלעורר יש עבר פלילי ואילו לזוגתו זו היא העבירה הראשונה.

אומר את המובן מאיליו, כי עבר פלילי הוא שיקול נכון שיש להביאו בין שיקוליו של ביהמ"ש בבואו להחליט אם לשחרר אם לאו, ובבואו להחליט אם לזמן תסקיר אם לאו. משקלו של שיקול זה, תלוי הן במישור הכמותי, דהיינו כמות העבירות שנושא הנאשם אחריו, הן במישור התדירות של ביצוען של העבירות בעבר והן במישור המהותי לגבי חומרתן של העבירות שהורשע בהן בעבר.

ככל שכמות העבירות היא כמות גדולה יותר וככל שתדירות ביצוע העבירות בעבר היא תדירות גבוהה יותר וככל שחומרת העבירות שבוצעו בעברו של החשוד היא חמורה יתירה, המשקולות יטו את הכף לכיוון של אי שחרור או הזמנת תסקיר בטרם שחרור, וההפך יוביל לתוצאה ההפוכה כמובן, בהינתן כל מקרה ונסיבותיו.

במקרה לפנינו, ציין ביהמ"ש קמא כי לעורר יש עבר פלילי כאשר העבירה האחרונה על פי הרישום המשטרתי הייתה ב-2007 בגינה הוא ריצה עונש מאסר בפועל בן 4 שנים ושחרר בשנת 2011, כאשר העבירות האחרות בוצעו לפני תקופה ארוכה, קודם לכן, יותר מ-10 שנים, העבירה האחרונה לפני עבירת 2007 היא משנת 1997.

במסגרת טענותיה הפנתה המשיבה להודעתו של העורר בחקירתו במשטרה תוך שימת הדגש כי העורר עצמו העיד על עצמו כמי שהגה את הרעיון והיה הרוח החיה מאחורי יישומו, דבר המלמד כי הוא עצמו סבר שחלקו במימוש רעיון גידול הסמים הוא חלק משמעותי יותר וכבד יותר מחלקה של זוגתו.

עיון בדבריו של העורר בהודעתו במשטרה, אותה פסקה אליה הפנתה המשיבה (עמ' 3 מתוך 6 עמודים בהודעתו של העורר מיום 30/03/17 שעה 18:00 בתחנת ****, שורות 34 - 40), מלמד דווקא ההפך מאשר נטען על ידי המשיבה. באותן שורות הסביר העורר כי כששני האחרים פנו אליו ביוזעם שהוא שימש בעבר כסוכן משטרתי והציעו כי יגדלו סמים, הוא פחד מהרעיון והפנה אותם לזוגתו אשר לאחר שדיברו איתה וסיכמו את הדברים איתה, הוצא הרעיון אל הפועל, תוך אמירה מפורשת שסיכום הדברים נעשה מולה וכי הכספים שולמו לידיה.

יוצא אפוא, שקביעתו של ביהמ"ש קמא כי חלקה ומידת פעילותה של זוגתו של העורר משמעותיים יותר מאלה של העורר כקביעה נכונה הנסמכת על חומר החקירה, כולל הודעתו של העורר אליה מפנה המשיבה עצמה.

יתירה מכך, המשטרה אשר הגיעה לעורר ובידה צו חיפוש לכתובת אחרת מהכתובת שבה גידלו האחרים את הסם, פגשה בעורר אשר הוביל מיוזמתו את המשטרה אל הדירה ששימשה את האחרים לגידול הסמים ואף מסר למשטרה את שמותיהם ואת הידוע לו לגבי שני האחרים. יוצא אפוא, שהעורר שיתף פעולה וסייע בידי החוקרים בקיומה וסיומה של החקירה בצורה יעילה ומהירה.

אומנם האבחנה אשר נערכה על ידי ביהמ"ש קמא והנעוצה בקיומו של עבר פלילי אצל העורר לעומת העדר עבר פלילי אצל זוגתו, היא אבחנה משמעותית וראויה אך נראה כי בנסיבותיו של התיק, אין בה די כדי להצדיק דין שונה בין העורר לבין זוגתו, ואבהיר.

כפי שצינתי לעיל, מצאנו כי חלקה של זוגתו של העורר ופעילותה במסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום, הייתה חלק משמעותי יותר ופעילות משמעותית יותר מחלקו ופעילותו של העורר, דבר שיש לתת לו את המשקל המתחייב.

סיכום הדברים, כך נראה, נעשה מולה של זוגתו של העורר והכספים אשר שולמו, שולמו לידיה, נוכחותה בדירה והפעילות שהיא עשתה לצורך מימוש הקשר הפלילי הייתה פעילות אקטיבית ומשמעותית יותר מזו של העורר.

עברו הפלילי של העורר, אף שמלמד על מסוכנות, הרי לאור ריחוקו ולאור חלקו המופחת יחסית בהשוואה לחלקה של זוגתו, ולאור שיתוף הפעולה שלו עם החקירה, נראה כי יש בכך כדי לשוות את מצבו למצבה ומששחררה זוגתו של העורר ולא הוגש על כך ערר, נראה שמן הראוי היה להורות על שחרורו ללא צורך בהשארנו מאחורי סורג ובריה עד לאחר קבלת התסקיר.

לדעתי, ניתן להתאים חלופה מרוחקת תחת פיקוח אינושי, הדוק ובטוחות כספיות עד לקבלת התסקיר, חלף השארנו עצור מאחורי סורג ובריה.

אשר על כן, אני מקבל את הערר ומורה על שחרורו של העורר לחלופת מעצר שנבחנה בביהמ"ש קמא, בבית אחיו **** ב****, בכפוף ובהתאם לתנאים שלהלן:

1. העורר ישהה במעצר בית מלא 24 שעות ביממה בבית אחיו **** ת.ז. **** ברח' ****, תחת פיקוח צמוד, לסירוגין של המפקחים **** או אשתו גב' **** ת.ז. ****, או אביו של העורר מר **** ת.ז. ****.

מובהר בזאת לעורר כי מעצר הבית הינו בתוך כותלי הבית ובמרפסות של הבית אך לא בחצר החיצונית.

2. העורר יחתום על התחייבות עצמית בסך של - 25,000 ₪ וכן יפקיד סך של - 5,000 ₪ במזומן להבטחת קיום תנאי שחרורו.

3. כל אחד משלושת הפקחים שמניתי לעיל, יחתום על ערבות בסך של - 20,000 ₪ כל אחד להבטחת קיום תנאי השחרור.

4. מובהר בזאת לעורר כי משטרת ישראל רשאית בכל עת להיכנס לדירתו של האח **** על מנת לוודא קיום תנאי מעצר הבית ותנאי הפיקוח כמפורט בהחלטה זו.

5. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד העורר, צו אשר יישאר על כנו עד לתום ההליכים הפליליים בתיק העיקרי.

6. אני אוסר בזאת על העורר ליצור כל קשר ישיר או עקיף, בעל פה או בכתב, עם מי מהמעורבים בפרשה כולל בת זוגו.

ניתנה והודעה היום י"ד ניסן תשע"ז, 10/04/2017 במעמד הנוכחים.

עאטף עיילבוני , שופט

החלטה

ההפקדה הכספית וערבותם של הערבים יופקדו בתוך 48 שעות, שאם לא כך, ייעצר העורר מחדש ויובא בפני שופט.

ניתנה והודעה היום י"ד ניסן תשע"ז, 10/04/2017 במעמד הנוכחים.

עאטף עיילבוני , שופט

הוקלד על ידי ערין בראנסה